

USNESENÍ SOUDU (pátého senátu)

9. září 2004*

Ve věci T-14/04,

Alto de Casablanca, SA, se sídlem v Casablance (Chile), zastoupená A. Pluckrosem,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM),
zastoupenému O. Montaltem, jako zmocněncem,

žalovanému,

příčemž druhým účastníkem řízení před odvolacím senátem OHIM byla **Bodegas Julián Chivite, SL**, se sídlem v Cintruénigo (Španělsko),

* Jednací jazyk: angličtina.

jejímž předmětem je žaloba na zrušení rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 4. listopadu 2003 (věc R 18/2003-2) týkajícího se přihlášky slovní ochranné známky VERAMONTE jako ochranné známky Společenství,

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (pátý senát),

ve složení P. Lindh, předsedkyně, R. García-Valdecasas a J. D. Cooke, soudci,

vedoucí soudní kanceláře : H. Jung,

vydává toto

Usnesení

Skutečnosti a řízení

- 1 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 14. ledna 2004 žalobkyně podala žalobu proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 4. listopadu 2003 (věc R 18/2003-2).

- 2 Návrh uvádí, že žalobkyně je zastoupena A. Pluckrosem, patentovým zástupcem Chartered Institute of Patent Agents (komora patentových zástupců Spojeného království). Pan Pluckrose tvrdí, že je „registered trade mark attorney“ (zástupce pro ochranné známky), „European Patent Attorney“ (zástupce pro evropské patenty) a „European Trade Mark Attorney“ (zástupce pro evropské ochranné známky). Návrh je podepsán A. Pluckrosem.
- 3 Dne 13. května 2004 Soud v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 64 jednacího řádu Soudu vyzval OHIM, aby předložil své vyjádření omezené na přípustnost žaloby vzhledem k tomu, že A. Pluckrose není advokátem. Dne 7. června 2004 OHIM vyhověl této žádosti.

Právní otázky

- 4 Podle článku 111 jednacího řádu Soudu, je-li žaloba zjevně nepřípustná nebo zjevně postrádá jakýkoli právní základ, může Soud rozhodnout, aniž by pokračoval v řízení, odůvodněným usnesením.
- 5 V projednávaném případě má Soud věc za dostatečně objasněnou na základě přezkumu písemností účastníků řízení pro to, aby rozhodl za použití tohoto článku, aniž by pokračoval v řízení.
- 6 Podle článku 19 statutu Soudního dvora, který je použitelný na řízení před Soudem podle článku 53 tohoto statutu, účastníci řízení, kteří nemají výsadní postavení, musejí být před soudy Společenství zastoupeni advokátem. Podle článku 19 čtvrtého pododstavce statutu Soudního dvora „zastupovat některou stranu před Soudním

dvorem nebo jí být nápomocen může pouze advokát oprávněný k výkonu advokacie podle práva některého členského státu nebo jiného státu, který je stranou dohody o Evropském hospodářském prostoru [EHP]“. Za účelem zajištění dodržování článku 19 statutu čl. 44 odst. 3 jednacího řádu stanoví, že „advokát, který vystupuje jako poradce nebo zástupce účastníka řízení, musí v kanceláři uložit průkaz potvrzující, že je oprávněn působit jako právní zástupce před soudem některého členského státu nebo jiného státu, který je stranou Dohody o EHP“.

- 7 V projednávaném případě žalobkyně připouští, že A. Pluckrose není ani solicitor, ani barrister. Zdůrazňuje však, že může zastupovat klienty před soudy Spojeného království v rámci žalob týkajících se duševního vlastnictví. Žalobkyně z toho usuzuje, že A. Pluckrose ji může zastupovat v rámci projednávané žaloby.
- 8 OHIM tvrdí, že projednávaná žaloba vznáší zásadní otázku týkající se zastupování účastníků řízení před soudy Společenství. Domnívá se, že A. Pluckrose není oprávněn zastupovat žalobkyni před těmito soudy. Ačkoli je oprávněn zastupovat klienty před některými soudy Spojeného království, není advokátem ve smyslu článku 19 statutu Soudního dvora.
- 9 Soud má za to, že z článku 19 statutu Soudního dvora jasně vyplývá, že pouze advokát oprávněný k výkonu advokacie podle práva některého členského státu nebo jiného státu, který je stranou dohody o EHP, může zastupovat před soudem nebo být nápomocen jiným účastníkům řízení než státům a orgánům uvedeným v prvním a druhém pododstavci (usnesení Soudu ze dne 24. února 2000, FTA a další v. Rada, T-37/98, Recueil, s. II-373, bod 20). Tento požadavek představuje podstatnou formální náležitost, jejíž nedodržení má za následek nepřipustnost žaloby.

- 10 Důvodem tohoto požadavku je skutečnost, že advokát je považován za pomocníka spravedlnosti, povolaného k zajištění právní pomoci, již klient potřebuje, zcela nezávisle a ve vyšším zájmu spravedlnosti. Tato ochrana je vyvážena profesní disciplínou stanovenou a kontrolovanou v obecném zájmu k tomu oprávněnými orgány. Taková koncepce odpovídá společným právním tradicím členských států a nachází se rovněž v právním řádu Společenství (viz, analogicky, rozsudek Soudního dvora ze dne 18. května 1982, AM & S v. Komise, 155/79, Recueil, s. 1575, bod 24).
- 11 Je nutno konstatovat, že patentoví zástupci a zástupci pro ochranné známky nejsou nezbytně advokáty. Ačkoli A. Pluckrose je oprávněn zastupovat účastníky v některých řízeních před soudy Spojeného království, skutečností zůstává, že není advokátem. Jelikož z článku 19 statutu Soudního dvora jasně vyplývá, že účastníci řízení, kteří nemají výsadní postavení, musejí být před soudy Společenství zastoupeni advokátem (viz výše uvedený bod 6), je namístě dojít k závěru, že A. Pluckrose není oprávněn zastupovat žalobkyni před Soudem.
- 12 Navíc, pokud je výjimka z tohoto požadavku povolena, je výslovně statutem stanovena. Podle článku 19 sedmého pododstavce statutu Soudního dvora tedy vysokoškolští učitelé, kteří jsou státními příslušníky členských států, jejichž právní řád jim přiznává právo vystupovat před soudy, požívají u Soudního dvora práv, která tento článek přiznává advokátům. A. Pluckrose nikterak neprokázal, že takové výjimky požívá.
- 13 Z výše uvedeného vyplývá, že projednávaná žaloba musí být prohlášena za zjevně nepřipustnou.

K nákladům řízení

- 14 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu bude účastníku řízení, který byl ve sporu neúspěšný, uložena náhrada nákladů řízení, pokud účastník, který byl ve sporu úspěšný, náhradu nákladů ve svém návrhu požadoval. Jelikož OHIM nepožadoval ve svém návrhu náhradu nákladů řízení, je namístě rozhodnout, že každý z účastníků řízení ponese své náklady.

Z těchto důvodů

Soud (pátý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se odmítá jako zjevně nepřípustná.**

- 2) **Každý z účastníků řízení ponese své náklady.**

Vyhotoveno v Lucemburku dne 9. září 2004.

Vedoucí soudní kanceláře

H. Jung

Předsedkyně

P. Lindh